

REPORTÁŽ

POUŤ ZA LIDICKOU HRUŠNÍ

Naší pouť jsme začali u stromku, který je potomkem Lidické hrušně. Ta přežila jako jediný strom nacisty zničených Lidic. A za tou jsme vyrazili:
ADÉLA ZELJENKOVÁ a ADÉLA ČÍPOVÁ z 1.A

ADÉLA DRLÍKOVÁ a JOHANKA HORÁKOVÁ z 3.B

VOJTĚCH DOROTÍK a DOMINIK URBÁNEK z 6.A

Doprovázeli nás ZUZANA PERNICKÁ a JANA ŠOŠOLÍKOVÁ.

Den 1.

Vyšli jsme ze ZŠ Žerotínova směr nádraží Valašské Meziříčí. Tam jsme zjistili, že náš vlak má hodinové zpoždění, tak jsme si sedli do nádražního bufetu. Děti si daly limonádu a dospělí kávu. Náš vlak měl ještě další zpoždění a tak jsme se rozhodli, že už pojedeme do Hranic na Moravě. Cesta vlakem uběhla strašně rychle a všichni se pořád moc těšili. V Hranicích jsme se přesunuli do čekárny na nádraží a tam zahráli hry, které jsme si vzali s sebou na cestu. Poté jsme odjeli slovenským vlakem směr Praha. Jeli jsme přes Lipník nad Bečvou – Olomouc – Červenku – Zábřeh na Moravě – Českou Třebovou – Pardubice – Kolín – Libeň – a do stanice Praha hlavní nádraží. Cestou se hrály hry, povídalo se, malovalo se a povídalo se...

Jak jsme přijížděli, tak náš vlak těsně před cílem zastavil v tunelu a paní vychovatelka tam chtěla vystoupit! Tak jsme ji uklidnili a vystoupili až na nádraží. Odtamtud jsme se přesunuli na metro a odjeli metrem směr autobusové nádraží Veleslavín. V metru jsme přesedali z linky C na linku A. Všichni, i okolní cestující si to užili.

Z Veleslavína jsme dlouhým autobusem odjeli do malého, rychle rostoucího městečka Buštěhrad. Ze zastávky jsme se vydali historickým centrem do Základní školy Oty Pavla. Ota Pavel byl spisovatel a psal knihy z doby svého dětství za II. Světové války.

Ve škole nás uvítal milý školník. Ukázal nám tělocvičnu, ve které jsme měli spát. Dojedly jsme zásoby z domova na veliké přenádherné zahradě a vydali se na průzkum Buštěhradu.

Viděli jsme hospodu, ve které sedával a hrál karty Ota Pavel. Viděli jsme i starodávný pranýř, barokní pivovar, zámek a zámeckou zahradu. Byly tam i dva rybníky, kde žijí kachny, husy, ryby a všelijaké živé mikroorganismy. Začalo pršet a tak jsme se utíkali schovat do školy před deštěm. V tělocvičně jsme vytáhli spacáky a šli jsme spát. O půlnoci nás probudil školní zvonek. Docela nás vylekal.

Den 2.

Ráno jsme se vzbudili, vykonali ranní hygienu. Smotali jsme spacáky a odešli do malé školní kuchyňky, kde jsme si uvařili čaj a posnídali buchty. Poté jsme šli pěšky z Buštěhradu do Lidic. Tam jsme prošli památníkem na Lidickou tragédii, ze kterého byl vidět prostor vypálené vesnice. Měli jsme zvláštní pocit, když jsme si uvědomili, co se tam odehrálo. U památníku tvořeného sochami všech usmrčených dětí jsme položili kytičku.

Pak jsme přešli do zahrady Lidické galerie, kde byly stánky s chemickými pokusy. Například: zjišťování kolik vitamínu C je v ovoci, faraonovi hadi, tajné písmo, nehořící látkový kapesník... Provázek nás silný déšť, tak jsme navštívili Lidickou restauraci. Po obědě jsme se vydali ke známé hrušni. Protože brzy byli někteří mokří, tak se k hrušni podívali jen ti větší. Boty a oblečení měli mokré, ale za ten pohled to stálo.

Poté jsme se zúčastnili vernisáže obrazů na téma CHEMIE, které malovaly děti z celého světa. Dvě prvačky z naší školy dostaly čestné uznání za keramické výtvořky.

Jakmile jsme si výstavu prohlédli, tak nás historické autobusy odvezly do Národního technického muzea v Praze. Tam jsme viděli rychlíkovou parní lokomotivu z roku 1911, kapesní hodinky z roku 1650, už víme, jak vypadá sextant, dřevěný lis, šicí stroj a mnoho dalších zajímavostí...

Na hlavní nádraží jsme se přepravili opět metrem. Holky si tam stihly nakoupit hračky na památku a poté jsme vlakem odjeli směr Valašské Meziříčí, zase se zpožděním. Cestou jsme navštívili i jídelní vůz. Dojeli jsme domů pozdě večer šťastní a plní zážitků.